

تمرین‌های گام نخست

۱. خودتان را طوری توصیف کنید و از عادت‌ها و باورها و رفتارهایتان بگویید که شخصیت‌تان برای خواننده‌هایی که شما را نمی‌شناسند قابل تجسم باشد. اگر نوشتن برایتان سخت است از خودتان حرف بزنید و با گوشی ضبط کنید و پیاده کنید.

۲. یک کتاب درباره زبان بدن بخوانید و از ژست‌ها و حالت‌های سر یا دست، چشم و ابرو در توصیف فردی که می‌شناسید استفاده کنید.

۳. مثلاً یکی از هنرجویان نوشته بود بسیار دل رحم هستم و اگر کنترل خانواده نباشد، خانه را به پناهگاه بی‌پناهان خیابانی تبدیل می‌کنم، به او گفتم آیا می‌تواند نمونه‌ای را که برایش اتفاق افتاده روایت کند. (شما هم از این الگوی کل به جزء استفاده کنید.)

۴. حرف زدن راحت‌تر از نوشتن است. برای تحریک اشتهاى نوشتن، اول حرفش را بزنید و بعد بنویسید.

۵. با سرعت از روی ماجراها نلغزید و عبور نکنید. سرعت روایت را کُند کنید و بیشتر به جزئیات توجه نشان دهید.

۶. یک شیء مثل یک شی تزئینی، لباسی مورد علاقه، یک یادگار مورد علاقه، یک ظرف و... را به شکل کلی (امپرسیون) و جزئی (مینیاتوری) توصیف کنید.

۷. به صورت گُتره‌ای با سرعت ثابت و بدون برداشتن قلم از کاغذ، یک صفحه از بارش فکری‌تان

بنویسید.

۸. یک اتاق را یک بار به صورت بیرونی (فیزیکی) و یک بار به صورت درونی (آمیخته با احساس و عاطفه) توصیف کنید.

۹. اتاق خودتان یا آشپزخانه منزل را توصیف کنید و از تشبیه و تشخیص (جاندارپنداری اشیاء) بهره ببرید.

۱۰. دفتر یا سالنامه‌ای تهیه کنید و انواعی از توصیف را از رمان‌هایی که می‌خوانید، گلچین کنید.

۱۱. واژه‌هایی تجربیدی مثل جنگل، خانه، کلاس، پیرمرد، مغازه و اتومبیل را توصیف عینی کنید تا قابل تجسم باشد.

۱۲. کنش و توصیف را در هم بیامیزید (توصیف غیر مستقیم)

۱۳. یک بازی: یک سوژه ساکن و کوچک را روی میز بگذارید. چند نفر دور میز بنشینید. هر کدام به ترتیب یک جمله در توصیف آن بگویند و ادامه دهید. از تشبیه، تشخیص و احساس (توصیف درونی) استفاده کنید. یک نفر توصیفات را یادداشت کند. برنده کسی است که بتواند بیش از دیگران به توصیف ادامه دهد.

۱۴. خاطره‌ای بنویسید که دارای دو نقطه عطف باشد.

۱۵. سرگذشتی قرآنی را نقل کنید که دارای دو نقطه عطف باشد.

۱۶. داستان کوتاهی بخوانید و وضعیت، موقعیت، دو نقطه عطف و کشمکش آن را مشخص کنید.

